

Peter Cuijpers

De Korachieten

Keuzes in ons leven

Ex. 32:25-28; Num. 16; Hand. 2:37-41

Numeri 16

Voortdurend moeten we keuzes maken, niemand ontkomt eraan. Je kiest een schoolopleiding, vrienden, een huis, een nieuwe baan, een geliefde, enzovoort. In dit artikel staan we stil bij de Korachieten en hún keuze. Maar laten we ons eerst de vraag stellen: Wie waren de Korachieten? De Korachieten waren Levieten en nakomelingen van Korach. Korach was een zoon van Jishar, de zoon van Kehat, de zoon van Levi. Hij was dus een achterkleinzoon van Levi, en een neef van Mozes en Aäron.

De Korachieten vervulden de taak van poortwachters en van zangers. Tien Psalmen dragen het opschrift: 'Van de Korachieten' (NBG), of 'van de zonen van Korach' (HSV). Het zijn de Psalmen 42; 44-49; 84; 85; 87 en 88. De profeet Samuel was een nakomeling van Korach, en een kleinzoon van Samuel was de zanger Heman, de dichter van Psalm 88.

Tijdens de woestijnreis kwam Korach in verzet tegen het priesterschap. Hij was het er niet mee eens dat alleen Aäron en zijn zonen het priesterambt mochten vervullen. Hij ronselde aanhangers en kwam tegen Mozes en Aäron in opstand. Dit had hij beter niet kunnen doen, want hiermee riep hij het oordeel van God over zich af. Hij en allen die hem toebehoorden, werden door de aarde verzvolgen en levend begraven.

De zonen van Korach ontkwamen echter aan dit oordeel. Zij behoorden tot hen die zich van dit opstandige gezelschap hadden teruggetrokken (Num. 26:11). Hun stamvader Korach was hoogmoedig, maar bij zijn nakomelingen zien we een diep bewustzijn van de genade van God. In de Bijbel en in de rabbijnse literatuur worden de zonen van Korach een heel aantal keren vermeld, en steeds wordt hun geloof en hoop op God genoemd. Maar ook wordt God, Die hen een plaats gegeven had in de tempel en de eredienst, met grote dankbaarheid geëerd.

Soms vraagt God om moeilijke beslissingen te nemen in ons leven. In dit geval werd van de zonen van Korach gevraagd om zich terug te trekken van hun vader, moeder en andere verwanten. Een moeilijke keuze, maar hun keuze werd bepaald door hun liefde voor de HEERE. Zij hadden God meer lief dan hun vader of moeder (vgl. Matt. 10:37).

De Bijbel staat vol van dit soort moeilijke en pijnlijke keuzes. Twee voorbeelden: één uit het Oude Testament, en één uit het Nieuwe Testament:

Exodus 32:25-28

‘Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen.’

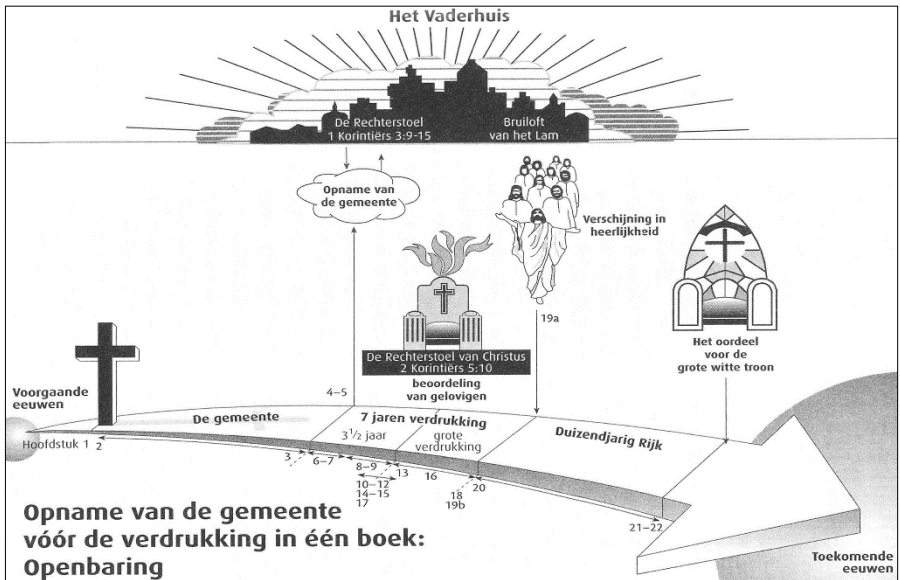
Omdat we de draad oppakken bij vers 25, is het goed om Exodus 32 eerst in zijn geheel te lezen. In de geschiedenis van de afgoderij met het gouden kalf gaven de Levieten gehoor aan de oproep van Mozes, zij schaarden zich als één man achter hem. Het was een keuze met verstrekkende gevolgen. Deze beslissing had tot gevolg dat hun zwaard vol kwam te zitten met het bloed van hun broeders, verwanten en naasten. Op die dag vielen van het volk ongeveer drieduizend man.

In een geciviliseerde samenleving hebben we moeite met zo’n oproep. We kunnen ons niet voorstellen dat God zoiets van ons vraagt. Laten we ons dan ook maar gelukkig prijzen dat God ons nu niet meer voor dit soort keuzes stelt. We moeten echter niet uit het oog verliezen dat we hier te maken hebben met de start van de bedeling van de wet. Nog vóórdát het startschot werd gegeven door Mozes, die met de twee stenen tafelen van God op het toneel verscheen, werd de wet op vreselijke wijze geschonden.

De HEERE (Jahweh) had zich met een eed aan dit volk verbonden. Hij had de Israëlieten verlost uit Egypte. Hij trok met hen op naar het Beloofde Land. Hij voorzag hen van voedsel (het manna) en van water uit de rots. Hij gaf hun de wet, én Hij woonde in hun midden! De HEERE is een heilig God. *‘Hij is te rein van ogen om het kwade aan te zien’* (Hab. 1:13). In Zijn aanwezigheid moest het kwaad

geoordeeld worden. Zijn uitspraak over de Israëlieten was volkomen terecht: *‘U bent een halsstarrig volk. Als Ik ook maar één ogenblik in uw midden zou meetrekken, dan zou Ik u vernietigen’* (Ex. 33:5). Op voorspraak van Mozes, een type van de Heere Jezus, en dankzij de offers, die spreken van de Persoon en het volbrachte werk van de Heere Jezus, heeft Hij dit volk gespaard en is Hij met hen meegetrokken naar het land Kanaän.

De geschiedenis leert dat wij christenen geen haar beter zijn dan de halsstarrige Israëlieten. De christenheid heeft zich in het verleden en heden schuldig gemaakt aan de gruwelijkste zonden. Neem alleen al de Holocaust, waar meer dan zes miljoen Joden systematisch zijn vermoord door de nazi’s en hun ‘christelijke’ bondgenoten. Eliëzer Berkovitz, een Joodse filosoof, kwam tot de schrikbarende conclusie: *‘Zonder christendom zou er geen Holocaust geweest zijn.’* Het is dan ook louter genade dat God de christenheid als geheel niet al lang heeft vernietigd. De Rechter staat echter voor de deur (Jak. 5:9). God heeft geduld met ons. Hij wil niet dat er ook maar iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen. Na tweeduizend jaar christendom is het einde van Gods geduld in zicht. De dag dat God de wereld, inclusief het bedorven christendom gaat oordelen, is nabij, en die dag komt als een dief in de nacht.

Wat staat er spoedig te gebeuren? Voordat Gods oordelen losbarsten over de hele wereld wordt de gemeente opgenomen (1 Kor. 15:50-52). Nadat de gemeente is opgenomen (1 Thess. 4:16-18), breekt de dag van de Heer aan (1 Thess. 5:1-3). De achtergebleven naamchristenen, zij die niet opnieuw geboren zijn, krijgen te maken met de oordelen van God. Omdat deze mensen het Lam (Christus) hebben verworpen, zijn ze overgeleverd aan de beesten. Het ene beest komt uit de zee (de politieke leider van Europa), en het andere beest uit de aarde (de antichrist, de religieuze leider van Israël). Beide beesten gaan met elkaar een verbond aan. Voor hen die het Lam volgen breekt er een zware tijd aan. Achter de beesten uit Openbaring 13 gaat namelijk nog een ander beest schuil: *de grote draak, de oude slang, die genoemd wordt duivel en de satan, die het hele aardrijk misleidt* (Openb. 12:9). Je hoeft geen ziener te zijn om vast te stellen dat het moment héél dichtbij is dat de bovengenoemde profetieën in vervulling gaan.

Nu je dit leest, word je voor de belangrijkste keuze van je leven gesteld: Geloof je de waarheid, zoals die in Bijbel is opgetekend? Of zeg je bij jezelf: mijn tijd komt nog wel? Bedenk dan dat tijd een kostbaar goed is. We worden ertoe aangespoord om de tijd uit te kopen, omdat de dagen vol kwaad zijn (Ef. 5:16 HSV). kijk om je heen en geef je ogen en oren de kost. De dagen zijn kwaad, en veel tijd is de mensen niet meer gegeven om zich te bekeren. De achterblijvers, zij die geen deel hebben aan de gemeente en de opname, krijgen te maken met wel een heel bijzonder oordeel.

Omdat ze de waarheid niet wilden geloven, krijgen ze de leugen: *‘En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven, opdat zij allen geoordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar een behagen hebben gehad in de ongerechtigheid’* (2 Tess. 2:11-12).

Hoe die dwaling eruit ziet? Daarnaast kunnen we alleen maar gissen, we weten het niet. Eén ding staat echter vast: als God een dwaling zendt, zal men de leugen geloven. En hoe gemakkelijk mensen wereldwijd zijn te beïnvloeden, zien we (of hebben we gezien) tijdens de coronacrisis¹. Uitspraken zoals ‘oorlog’, ‘apocalyptische toestanden’, ‘de hel op aarde’, klinken nog na in onze oren.

Is het werkelijk zo dramatisch als ons is voorgeschoteld? Achter Covid-19 zou wel eens veel meer kunnen zitten dan wij vermoeden. De tijd zal het leren; wees waakzaam! De coronacrisis is slechts een voorproefje van de rampen die over het hele aardrijk komen (Openb. 3:10). Het ergste moet nog komen, en daarna het

¹ Voorjaar 2020

eindoordeel voor de Grote Witte Troon. Zij die niet zijn ingeschreven in het boek van het leven worden geworpen in de poel van vuur (Openb. 20:11-15). Pas dán hebben mensen te maken met de hel, en dat wensen we niemand [van de lezers] toe!

Handelingen 2:37-41

‘Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht’.

De Heere Jezus was gestorven, begraven, opgewekt en ten hemel gevaren. De uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag was het bewijs dat God Hem uit de doden had opgewekt en verhoogd. De Pinksterdag is de geboortedag van de gemeente. De honderdwtintig gelovigen in de bovenzaal te Jeruzalem werden toen door de Geest tot één lichaam gedoopt (1 Kor. 12:13). Er brak een heel nieuwe bedeling (tijdsperiode) aan: de bedeling van de genade. De wet maakte plaats voor de genade. Zoals we overdacht hebben vielen onder de wet op één dag drieduizend doden, onder de genade ontvingen op één dag drieduizend zielen het opstandingsleven van Christus Jezus.

Op de Pinksterdag werden de Joden [opnieuw] voor de keuze gesteld: vóór of tegen Jezus? Behouden worden uit dit verkeerde geslacht, of ten ondergaan met dit verkeerde geslacht? Drieduizend mannen/vrouwen namen die dag de enige juiste beslissing: zij bekeerden zich, en ieder van hen werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van zijn of haar zonden.

Binnenkort is het weer Pinksteren. Er doen allerlei verhalen de ronde over de doop met de Geest. Veel oprechte christenen zijn daardoor gaan twifelen of ze wel zijn gedoopt met de Heilige Geest. Maak je niet ongerust: als je Jezus met heel je hart als Heer en Heiland hebt aangenomen, dan ben je gedoopt met de Heilige Geest. Maar moet ik dan niet in tongen spreken, zoals op de Pinksterdag gebeurde? Zonder daar uitvoerig op in te gaan, is het antwoord: Nee! De Schrift zegt: *‘Spreken soms allen in talen?’* (1 Kor. 12:30). Op het moment dat je de keuze maakt voor de Heere Jezus en Hem aanneemt als Verlosser en Heere, vindt ook de doop met de Geest plaats. Je ontvangt de Heilige Geest en je wordt op hetzelfde moment toegevoegd aan het éne lichaam, de gemeente van God. Dat is de doop met de Heilige Geest. Dat hierna de waterdoop volgt, is vanzelfsprekend! De enige voorwaarde om gedoopt te worden met de Heilige Geest is dus te geloven in het evangelie van de behoudenis (Ef. 1:13), en meer niet!

Zangers, poortwachters en schatbewaarders

Om terug te komen op de Korachieten: in het boek Kronieken komen we hen tegen in een lijst met namen van allen die van koning David de taak kregen om de zang in het huis van de HEERE te leiden. Zij zorgden dus voor de lofprijzing en aanbidding in het huis van God. Uit 1 Kronieken 6 blijkt dat zij deze dienst eerst verrichtten bij de tabernakel, die na de woestijnreis een centrale plaats had gekregen in het land Israël, en later bij de tempel van Salomo in Jeruzalem.

Ook werden zij betrokken bij andere belangrijke functies in de tempel. In 1 Kronieken 9:17-29 en 26:1, 19 vinden we hen als poortwachters, en hadden zij ook het opzicht over de vertrekken en de schatkamers van de tempel. Zij overnachtten hier, en de bewaking ervan rustte op hun schouders. Iedere morgen openden zij het huis van de HEERE en hadden zij de zorg voor de heilige voorwerpen (1 Kron. 9:26-33). Ieder van hen had zijn eigen specifieke taak, want God is geen God van wanorde maar van vrede (1 Kor. 14:33).

Enkele praktische lessen uit het leven van de Korachieten

- Koning David droeg de Korachieten op om de zang en muziek in het huis van de HEERE te leiden. David is een type van de Heere Jezus. Als Hoofd bestuurt Christus het hele lichaam. Heeft Hij jou een gave gegeven op het gebied van muziek of zang? Als je bedenkt dat de Heilige troont op de lofzangen van Israël (Ps. 22:4), wat doe je dan met jouw gaven?
- Poortwachters moesten erop toezien wie er al dan niet binnen de stad of de tempel mochten komen; niet iedereen kon zomaar binnenwandelen! Ben jij een poortwachter? Met andere woorden: heb je genoeg Bijbelkennis in huis om te kunnen onderscheiden wie er wel of niet thuishoren in het huis van God, de gemeente? Onderken je het gevaar van bepaalde personen of dwaalleringen? Misschien is er dan voor jou een taak weggelegd om een poortwachter te zijn.
- De Korachieten waren aangesteld over de vertrekken van de schatkamers van het huis van de HEERE en de heilige voorwerpen; de bewaking hiervan rustte op hun schouders. In de schatkamers van het huis van de HEERE werden kostbare zaken bewaard zoals zilver en goud, alsook de heilige voorwerpen (zie o.a. 1 Kon. 7:51; 15:18; 2 Kon. 12:18; 14:14; 16:8).
- Het zilver werd veelal als betaalmiddel gebruikt (zie Gen. 23:16). *Het zilver* spreekt van het verzoeningswerk van de Heere Jezus; van de prijs die Hij heeft betaald om ons met God te verzoenen (vgl. Ex. 30:11-16; 38:25-28). *Het goud* spreekt van goddelijke heerlijkheid of gerechtigheid. Van het nieuwe Jeruzalem, de heilige stad die uit de hemel neerdaalt, staat geschreven dat zij de heerlijkheid van God heeft – de stad is van zuiver goud (Openb. 21:11, 18).

De ark, een type van Christus, werd overtrokken met louter goud, en ook het verzoendeksel was van louter goud gemaakt. Jezus Christus is God (het goud) en mens (het hout) in één Persoon.

De heilige voorwerpen

Het waren 'heilige' voorwerpen'. Dit betekent dat ze apart gezet waren voor God, ze behoorden God toe. De heilige voorwerpen spreken van Christus en van zaken die waardevol zijn in de eredienst. Neem het wierookvat: Toen de hogepriester de eerste keer het heilige der heiligen binnenging op de Grote Verzoendag, was dit met een wierookvat vol brandende kolen met daarop wierook. Hij moest dit reukwerk op het vuur leggen voor het aangezicht van de HEERE. De welriekende wolk bedekte het gouden verzoendeksel met de twee cherubs, die waakten over de heiligheid van God (Lev. 16:12-13). Alleen in de wolk, die spreekt van de morele uitmuntendheid en de genade van Christus, kon de hogepriester voor het aangezicht van de HEERE verschijnen, zonder te sterven.

Wij leven niet meer onder de wet. Als priesters mogen wij met vrijmoedigheid ingaan in het heiligdom, door het bloed van Christus (Hebr. 10:19vv). Maar ook nu, onder de genade, is het wierookvat van grote waarde in de priesterdienst voor God. Wij maken geen gebruik van een fysiek wierookvat, zoals in het Oude Testament het geval was. Het 'wierookvat' dat wij gebruiken, is van geestelijke aard. Het spreekt van het brandende hart, dat vol is van Christus. De aanbidding stijgt daaruit op als een welriekende wolk voor het aangezicht van God, onze Vader.

De Korachieten waakten dag en nacht over de schatkamers; geen onbevoegde had toegang tot deze kamers. Er waren koningen van Juda, die misbruik maakten van de schatkamers. Zo nam Joas, de koning van Juda, al de geheiligde gaven die Josafat, Jehoram en Ahazia, zijn vaders, de koningen van Juda, afgezonderd hadden, en zijn eigen geheiligde gaven en al het goud dat in de schatkamers van het huis van de HEERE gevonden werd, en in de kamers van het huis van de koning, en stuurde dat naar Hazaël, de koning van Syrië; daarop trok deze van Jeruzalem weg (2 Kon. 12:18).

Samengevat: Als we het bewaken van de schatkamers van het huis van de HEERE toepassen op onze tijd, dan heeft God bepaalde broeders/zusters in de gemeente de taak gegeven om te waken over de Persoon van Jezus Christus en Zijn volbrachte werk. Maar ook over de dingen die direct of indirect met de eredienst te maken hebben. Wij mogen de heilige voorwerpen niet zoals koning Joas uit de schatkamers halen om ze te verkwanselen aan de wereld.

In dit opzicht kwam ik een interessant artikel tegen op Refoweb, met als kop: 'Showbizz-gospel'.² In dit artikel wordt ingegaan op The Passion³. Een paar citaten wil ik u/jou niet onthouden: Een redacteur van [HP/De Tijd](#) vroeg zich jaren geleden af: *'Zou de duivel ermee spelen, met deze zoveelste poging van gelovig Nederland om van Jezus een toffe vent te maken, in een poging zo zieltjes te winnen? En: 'Kan christelijk Nederland nog dieper zinken?' Iemand anders zei: 'Ik gun iedereen het waterige slag christendom dat de EO voorstaat, maar ik weiger een soort TROS-avond met wat Nederlandstalige liedjes voor een vertolking van het lijdensverhaal aan te zien.'*

Iedereen mag hierover zijn mening hebben, maar u/jij mag wel van mij aannemen dat 'christelijk Nederland' over dit soort afkeurende geluiden heel verbaasd is. En mijn persoonlijke mening over The Passion? Ik vraag mij af of we de heilige voorwerpen uit de schatkamers op die wijze aan de wereld mogen etaleren (vgl. 2 Kon. 20:12-17). Daarover heb ik mijn twijfels, en dan druk ik me héél voorzichtig uit!

OudeSporen 2020

² <https://www.refoweb.nl/dwars/1083/showbizz-gospel/>

³ Een muzikaal spektakel dat op poten is gezet door de christelijke omroepen EO-KRO-NCRV. Het is de moderne vertelling van de laatste uren van Jezus' leven, lijden en opstanding. De cast van The Passion bestaat merendeels uit atheïstische zangers en acteurs, die zelf niets van het evangelie willen weten.